

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ผู้เกษียณอายุราชการ
Share & Learn: คุยเพลินๆ กับครูผู้มากประสบการณ์ ปี 2558

รองศาสตราจารย์ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัส ลีฬุกุล
และรองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ทองเจริญ
วิทยาการ
นางสาวสุฤดี โกศัยเนตร ผู้ลิขิต

คณะกรรมการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้ ได้จัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ผู้เกษียณอายุราชการ ในหัวข้อ “Share & Learn: คุยเพลินๆ กับครูผู้มากประสบการณ์ ปี 2558” ขึ้น เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2558 เวลา 13.30-16.00 น. ณ ห้อง 1111 ชั้น 11 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล บางกอกน้อย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กร ในการถ่ายทอดความรู้ของผู้เกษียณอายุราชการให้มีขึ้นในคณะพยาบาลศาสตร์ สำหรับวันนี้เราได้รับเกียรติจากคณาจารย์ที่ครบวาระเกษียณอายุราชการจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัส ลีฬุกุล และรองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ทองเจริญ มาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในประเด็นที่น่าสนใจ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลย์ลดา ฉันท์เรืองวนิชย์ ให้เกียรติเป็นผู้นำรายการรายละเอียดจะเป็นอย่างไรนั้น มาติดตามกันเลยคะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลย์ลดา ฉันท์เรืองวนิชย์: กล่าวแนะนำผลงานอันทรงคุณค่าของวิทยาการทั้ง 3 ท่าน เริ่มจากรองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ทองเจริญ มีผลงานทางด้านการสอน การแต่งตำรา การเขียนบทความ การวิจัย และผลงานทางด้านการบริหาร ท่านเคยดำรงตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคล และรองคณบดีฝ่ายการศึกษา ตามลำดับ ซึ่งล้วนแต่เป็นตำแหน่งที่สำคัญของคณะฯ สำหรับรองศาสตราจารย์ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ เมื่อเอ่ยถึงท่านจะต้องนึกถึงการสอนทักษะพื้นฐานทางการพยาบาล การเขียนตำรา การวิจัย ผลงานการสอนที่โดดเด่นในเรื่องการบริหารจัดการทางการพยาบาลและการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งเทคนิคการสอนที่โดดเด่น เช่น Team-based, ATIE เป็นต้น ส่วนรองศาสตราจารย์ ดร.วินัส ลีฬุกุล เราจะนึกถึงท่านในด้านการสอน การเขียนตำรา การเขียนบทความ การวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนางานวิจัยด้านโภชนาการท่านทำได้ครอบคลุมทุกวัย ทุกโรค รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพ ในลำดับต่อไปวิทยาการทั้ง 3 ท่าน จะมาถ่ายทอดความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานของท่านให้พวกเราฟังนะคะ

ประสบการณ์อันทรงคุณค่าของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ทองเจริญ:

รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ เริ่มเข้ามาอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อ 43 ปีก่อนตั้งแต่เริ่มเรียนหนังสือ หลังจากเรียนจบแล้วได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่งเหรียญทองก็ได้มาทำงานที่ภาควิชาการพยาบาล รากฐาน อาจารย์กล่าวว่ายิ่งได้ทำงานก็ยิ่งเกิดความผูกพัน และยังได้เห็นแบบอย่างที่ดีจากครูบาอาจารย์และรุ่นพี่ๆ เพราะในภาควิชาการพยาบาลรากฐานนั้นอยู่กันแบบครอบครัวแบบพี่แบบน้อง มีการช่วยเหลือและถ่ายทอดความรู้จากพี่สู่น้อง ทำให้ภาควิชาเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การทำงานวิจัยอาจารย์ได้รับ

แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์ผู้ใหญ่ในยุคก่อนๆ เพราะท่านจะมีความเมตตา มีการวางแผนไว้ให้กับลูกศิษย์ของท่านเป็นอย่างดี ไม่ให้ลูกศิษย์ของท่านทำวิจัยอย่างโดดเดี่ยว ท่านจะดึงลูกศิษย์เข้ามาในทีม แล้วสอนตั้งแต่วิธีการคิดจนกระทั่งออกมาเป็นผลงานตีพิมพ์ ต่อมาท่านก็เป็นผู้ผลักดันให้ลูกศิษย์ไปเป็นหัวหน้าโครงการ ให้ขอทุนวิจัยโดยมีท่านเป็น Backup ซึ่งแบบแผนนี้สามารถใช้ได้กับทุกภาควิชา เพราะสิ่งเหล่านี้อาจารย์รุ่นใหม่ไม่สามารถที่จะทำเองได้ ทุกวันนี้เรื่องของเครือข่ายก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ขอให้อาจารย์รุ่นพี่ๆ ช่วยกันผลักดันรุ่นน้องๆ เพราะน้องๆ จะเก่งได้ต้องมีพี่ที่ดี พอมีแบบอย่างที่ดีแล้วน้องๆ ก็จะช่วยกันทำงาน เราต้องทำงานกันเป็นทีมพอคนหนึ่งทำได้คนต่อไปก็จะได้ตามมา เมื่อมีโอกาสได้ทำวิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้ใหญ่หลายโครงการทำให้รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ ได้เก็บเกี่ยวความรู้เหล่านี้กลับมาถ่ายทอดให้กับรุ่นน้องๆ และเมื่อมีโอกาสก็ได้ชวนรุ่นน้องๆ เข้ามาทำวิจัยร่วมกันส่งต่อความรู้ให้แกกัน ทำให้รุ่นน้องๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้ และได้ความรู้ต่อไป แม้เมื่อรองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณเข้ามารับตำแหน่งเป็นผู้บริหารไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายพัฒนาศรีพยาบาล หรือรองคณบดีฝ่ายการศึกษา ท่านก็ไม่เคยทิ้งงานด้านวิจัยและวิชาการวิชาการ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ยังคงทำงานด้านนี้อยู่ตลอด จึงทำให้ท่านมีผลงานวิจัย ผลงานทางด้านการวิชาการ และตำรา ออกมาอย่างต่อเนื่อง ท่านมักจะกล่าวอยู่เสมอว่า แม้ว่าจะเป็นผู้บริหารแล้วก็จะพยายามทำงานทุกอย่างอย่างต่อเนื่องเพราะอยากถ่ายทอดความรู้และอยากเก็บผลงานและความรู้ต่างๆ เอาไว้ให้กับน้องๆ และนักศึกษา ในส่วนของประสบการณ์ที่ผ่านมาของรศ.ดร.วิไลวรรณพบว่าการทำงานตำราไม่จำเป็นจะต้องดีที่สุดครั้งแรก ค่อยๆ เขียนแล้วค่อยๆ ปรับ จะทำให้การทำงานตำราเข้มแข็งขึ้น ท่านฝากพวกเราทุกคนไว้ว่าอยากให้มีความดีของคณะฯ ออกมามากๆ เพราะคณะฯ ของเรามีอายุร้อยกว่าปีแต่มีตำราน้อยมาก จึงอยากฝากเรื่องตำราไว้กับทุกภาควิชา เพราะสามารถใช้เอกสารการสอนนำมารวบรวมทำเป็นตำราก็สามารถทำได้ จึงไม่แปลกใจเลยว่าเพราะเหตุใดอาจารย์จึงมีความเชี่ยวชาญในหลายๆ ด้าน เพราะความเชี่ยวชาญนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่มาจากการสั่งสม ถ้าเราอยู่เฉยๆ แล้วเราไม่มองหาโอกาสหรือไม่มีโอกาสเข้ามาหาเรา เราก็อาจไม่เกิดความเชี่ยวชาญ ในส่วนของวิชาความรู้ก็เราต้องแสวงหาความรู้ตลอดเวลาเพื่อที่จะนำความรู้นั้นมาใช้ในการปฏิบัติงาน เมื่อมีโอกาสมาหาเราแล้วอย่าปฏิเสธ ต้องรับไว้ด้วยความยินดี ต้องรับและปฏิบัติกับสิ่งเหล่านั้นให้เต็มที่ที่สุด ในส่วนของการทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณกล่าวถึงบทบาทการดำรงตำแหน่งผู้บริหารทั้ง 3 บทบาทไว้ว่า บทบาทแรกที่ท่านได้รับคือการเป็นรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา การทำงานในส่วนนี้จะเหนื่อยมาก เพราะจะต้องพานักศึกษาออกไปทำกิจกรรมต่างจังหวัดเกือบทุกสัปดาห์ แต่โชคดีที่ครอบครัวเข้าใจ เวลาไปต่างจังหวัดครอบครัวก็จะไปด้วย การทำงานตอนนั้นเหนื่อยมากเพราะไม่ค่อยได้พัก แต่ก็มีความสุขเพราะได้เห็นพัฒนาการของนักศึกษา ได้เห็นเขาทำกิจกรรม ต่อมาเมื่อท่านมารับตำแหน่งเป็นรองคณบดีฝ่ายศรีพยาบาล ท่านได้พัฒนาคณาจารย์ในคณะฯ ให้มีความรู้ในเรื่องของการบริหารจัดการ ได้ทำโครงการพัฒนาผู้บริหารยุคใหม่โดยการจัดอบรมในวันเสาร์ เพราะถ้าทุกคนมีความรู้ด้านการบริหาร ทุกคนจะให้ความร่วมมือด้านการบริหาร เพราะเข้าใจว่าผู้บริหารอยากได้อะไร ได้เข้าใจฐานและวิธีคิดในการบริหารคณะฯ และในช่วงนี้ก็เป็นที่โอกาสที่ได้ไปเรียนต่อในระดับปริญญาเอกในด้านการศึกษา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ท่านมีความสุขมาก เพราะได้ไปเรียนในสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน เมื่อท่านได้มารับตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายการศึกษา จึงทำให้ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาอย่างเต็มที่ ซึ่งที่ผ่านมาท่านก็พยายามวางระบบการ

ทำงานในการบริการการศึกษาให้มีระบบมากยิ่งขึ้น ในส่วนของงานด้านการบริหารสิ่งที่ท่านฝากถึงผู้บริหารคือเวลาจะบริหารสิ่งสำคัญคือความถูกต้อง เพราะผู้บริหารต้องบริหารคนหมู่มากจึงต้องสม่ำเสมอกับทุกคน และต้องยุติธรรม รักทุกคนเท่าเทียมกัน ใครมีปัญหาผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องแก้ไขให้การช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อให้เขาผ่านพ้นวิกฤตินั้นไปได้ ที่สำคัญทุกท่านต้องดูแลสุขภาพ ดูแลครอบครัวให้มีความสุข สิ่งที่ท่านฝากอีกเรื่องคือหากเป็นไปได้อยากขอให้มีห้องที่อาจทำเป็นชมรมผู้เกษียณไว้สำหรับอาจารย์ที่เกษียณอายุราชการไปแล้วที่ต้องมาทำธุระที่คณะฯ ได้มีพื้นที่ไว้เพื่อพบปะกันจะดีมาก

ข้อคิด/ความรู้ที่ได้รับจากรองศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ ทองเจริญ:

- ความเชี่ยวชาญนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่มาจากการสั่งสม ต้องรู้จักมองหาโอกาส รู้จักแสวงหาความรู้ตลอดเวลาเพื่อที่จะนำความรู้นั้นมาใช้ในการปฏิบัติงาน
- ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้บริหาร อย่าทิ้งงานด้านวิชาการ ด้านการวิจัย และการเขียนตำรา ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด เพราะจะได้นำผลงานเหล่านั้นถ่ายทอดให้กับน้องๆ และนักศึกษา
- การเขียนตำราไม่จำเป็นจะต้องดีที่สุดในครั้งแรก ค่อยๆ เขียนแล้วค่อยๆ ปรับ จะทำให้การเขียนตำราเข้มแข็งขึ้น
- การเป็นผู้บริหารสิ่งสำคัญคือความถูกต้อง เพราะจะต้องบริหารคนหมู่มาก จึงต้องสม่ำเสมอกับทุกคนและต้องยุติธรรม รักทุกคนเท่าเทียมกัน ใครมีปัญหาเรามีหน้าที่ที่จะต้องแก้ไขให้การช่วยเหลือให้การเกื้อกูลเพื่อให้เขาผ่านพ้นวิกฤตินั้นไปได้

ประสบการณ์อันทรงคุณค่าของ รองศาสตราจารย์ปรารค์ทิพย์ อุจะรัตน์:

หลังจากรองศาสตราจารย์ปรารค์ทิพย์เรียนจบจากมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นรุ่นที่ไม่ต้องใช้ทุน ท่านจึงไปทำงานที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง ทำให้พบว่ามียุทธศาสตร์หลายอย่างที่เรียนมาแต่ไม่เคยลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เวลาปฏิบัติงานจริงแล้วทำไม่ได้ ทำให้ในขณะนั้นท่านต้องไปหาหนังสือมาอ่านและฝึกฝนจนสามารถทำได้ ดังนั้น หากหลักสูตรการเรียนการสอนของเรามีการเรียนพร้อมทั้งให้นักศึกษามีเวลาในการฝึกปฏิบัติด้วยก็จะเป็นการเพิ่มทักษะให้กับนักศึกษาเวลาที่นักศึกษาออกไปปฏิบัติงานจริงในสถานที่ต่างๆ ก็จะทำให้ความชำนาญมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นรองศาสตราจารย์ปรารค์ทิพย์จึงไปเป็นอาจารย์สอนที่สาขาวิชาการผดุงครรภ์ ชั้นสูง คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ไปสอนทำคลอดแต่ท่านก็ต้องพบกับปัญหาคือเย็บแผลไม่ได้ ก็ต้องให้พี่ๆ ที่นั่นช่วยสอนการเย็บแผลให้กับท่าน แล้ววันไหนที่ไม่มีนักเรียนขึ้นเรียนท่านก็ต้องฝึกเย็บแผลทุกวันจนเก่งแล้วจึงไปสอนนักศึกษา รองศาสตราจารย์ปรารค์ทิพย์จะเน้นในเรื่องการดูแลสุขภาพ เวลาทำงานท่านจะบอกน้องๆ ทุกคนเสมอว่าเวลาทำงานไม่ว่าจะอยู่ในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัดก็ตาม อย่าทำงานอย่างเดียว อย่าหมกมุ่นอยู่กับในเรื่องของการเรียนการสอน เราต้องมีเวลาเป็นของตัวเองด้วย เราต้องมีเวลาให้กับตัวเอง แบ่งเวลาเพื่อไปออกกำลังกายและดูแลสุขภาพด้วย อย่าบอกตัวเองว่างานยุ่งเพราะงานนั้นทำเท่าไรก็ไม่รู้จักเสร็จ เราจึงต้องแบ่งเวลาให้กับตัวเอง ไม่มีใครที่จะมาชื่นชมยินดีหากเราป่วยไข้เพราะมีสาเหตุมาจากการทำงานหนัก ในด้านการทำงานรองศาสตราจารย์ปรารค์ทิพย์เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น พยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เวลาทำงานไม่ว่าจะทำงานที่ไหน ท่านจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการจะเป็นอะไร ทำอะไร เมื่อไร อย่างไร เพราะระหว่างทางที่มุ่งไปสู่เป้าหมายอาจมีปัญหามากมาย แต่

ปัญหาไม่ใช่เป็นอุปสรรคที่ทำให้เราเดินทางไปถึงเป้าหมาย เราจึงต้องมีความเข้มแข็งและแน่วแน่ ท่านยกตัวอย่างว่า “สำหรับอาจารย์ปรangkัทธิพ์แล้วเวลาทำอะไร จะตั้งเป้าหมาย และมี dateline ให้กับตัวเอง เมื่อทำได้ตามเป้าหมายแล้วเราก็จะมี reward ให้ตัวเองและชื่นชมตัวเอง มั่นใจในตัวเอง และชื่นชมคนในวิชาชีพของตนเอง” สำหรับการเป็นครูพยาบาลในมหาวิทยาลัย ท่านกล่าวถึง 4 บทบาท คือ ด้านการสอน การวิจัย บริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม การสอนและการวิจัยเป็นงานหลัก ซึ่งในยุคนี้ดีกว่ายุคก่อนที่มีการเรียนด้านครุศาสตร์ ทำให้อาจารย์รุ่นใหม่ ๆ มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ถูกทาง มีแผนการสอน มีเอกสารประกอบการสอน มีการทำงานเป็นทีม เมื่อสอนแล้วก็ต้องมีเอกสารประกอบการสอนและต้องมีเอกสารประกอบคำสอนแล้วจึงนำสิ่งเหล่านั้นมารวบรวมทำเป็นตำรา ในส่วนของการวิจัยที่ต้องทำงานเป็นทีมจะทำให้ประสบความสำเร็จ เช่น อาจจับมือกัน 4 คนผลัดกันเป็นหัวหน้าโครงการ โดยทำโครงการใหญ่ และมีโครงการย่อยอยู่ภายใน ให้คนที่ชื่อค่อนข้างจะ well known เป็นหัวหน้าโครงการใหญ่ในการเขียนขอทุนวิจัย แล้วผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าโครงการ ผลงานของใครพร้อมก็นำไปขอผลงานได้ก่อน อีกผลงานหนึ่งที่ทำให้ท่านภาคภูมิใจก็คือการทำ CAI เพราะสามารถทำเองได้หลังจากที่ท่านไปอบรมการทำกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ วาณิชยเจริญชัยมา ท่านอาจทำได้ไม่สวยเท่าที่ทีมผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ ช่วยทำ แต่ก็ภูมิใจที่ได้ทำผลงานด้วยตนเอง ท่านไปจดลิขสิทธิ์ไว้แล้ว ทุกท่านสามารถเข้าไปชมได้ใน E-learning ของคณะฯ ในช่วงทำยรongsศาสตราจารย์ปรangkัทธิพ์ได้ฝากข้อความสั้นๆ ถึงน้องๆ และคณะฯ ว่า คุณครูทั้งหลายเป็นช่างปั้น เราปั้นดินให้เป็นดาว นักศึกษาที่เข้ามาใหม่ไม่มีความรู้เราต้องปั้นเขาให้เป็นคนที่มี ความรู้ความสามารถ ช่างปั้นต้องมีความสุข สุขภาพต้องดี ครอบครัวต้องมีความสุข องค์กรจะสนับสนุนเราอย่างไร อยากให้คณะฯ ดูแลทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ยุติธรรม มีเมตตา เพราะทุกคนเป็นกำลังสำคัญของ คณะฯ หากทุกคนได้รับการดูแลและปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันแล้ว จะทำให้น้องๆ รักองค์กร และมีความผูกพัน สำหรับน้องๆ ก็ต้องทุ่มเทกำลังความรู้ความสามารถของตนเองทำให้คณะฯ เจริญก้าวหน้าต่อไป ทำงานด้วยความรัก ไม่หยุดอยู่กับที่ ไม่มีที่ไหนดีเท่าคณะฯ ของเรา เราต้องช่วยกันดูแลคณะฯ ให้ เจริญก้าวหน้าต่อไปด้วย

ข้อคิด/ความรู้ที่ได้รับจากรongsศาสตราจารย์ปรangkัทธิพ์ อุจะรัตน์:

- เวลาทำงานไม่ว่าจะทำงานที่ไหนก็ตามเราต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าเราต้องการจะเป็นอะไร ทำอะไร เมื่อไร อย่างไร เพราะระหว่างทางที่มุ่งไปสู่เป้าหมายอาจมีปัญหามากมาย แต่ปัญหาไม่ใช่เป็นอุปสรรคที่ทำให้เราเดินทางไปถึงเป้าหมาย เราต้องมีความเข้มแข็งและแน่วแน่
- การทำวิจัยต้องทำงานเป็นทีมจะทำให้ประสบความสำเร็จ อาจจับมือกัน 4 คนผลัดกันเป็นหัวหน้าโครงการ โดยทำโครงการใหญ่ และมีโครงการย่อยอยู่ภายใน ให้คนที่ชื่อค่อนข้างจะ well known เป็นหัวหน้าโครงการใหญ่ในการเขียนขอทุนวิจัย แล้วผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าโครงการ ผลงานของใครพร้อมก็นำไปขอผลงานได้ก่อน

ประสบการณ์อันทรงคุณค่าของ รongsศาสตราจารย์ ดร.วินัส ลิฬหกุล:

รongsศาสตราจารย์ ดร.วินัส เรียนปริญญาตรี โท และเอก ที่โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล หลังจากเรียนจบแล้วท่านจึงมาทำงานที่ภาควิชาการ

พยาบาลรากฐาน ประสบการณ์ช่วงแรกคือการสอนหนังสือ ท่านได้มีโอกาสสอนในวิชาที่เชี่ยวชาญ ก่อนจะสอนนักศึกษาเรื่องอะไรที่ท่านจะต้องไปค้นคว้าเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า เขียนเอกสารคำสอนโดยจำตัวอย่างมาจากอาจารย์ผู้ใหญ่เมื่อสมัยที่เรียนปริญญาโท เวลาจัดตารางสอนในภาควิชาหากอาจารย์ท่านไหนไม่สะดวกสอนอาจารย์ก็จะไปสอนแทน ท่านจึงมีโอกาสเขียนเอกสารคำสอนหลายวิชา มีโอกาส review บทความหลายเรื่อง เมื่อได้ทำแล้วท่านก็เก็บผลงานต่างๆ ไว้ เพราะผลงานเหล่านี้สามารถนำไปใช้แนบเอกสารคำสอนเวลาขอผลงาน หรือนำมาเขียนตีพิมพ์เป็น Paper บทความวิชาการต่างๆ ได้ และผลงานต่างๆ เหล่านี้ยังสามารถนำไปนำเสนอในการประชุมวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อมาท่านเริ่มขอทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหิดล ต่อมาก็ยังขอทุน CMB และโครงการนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการทำวิจัยในผู้สูงอายุ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัส ได้ไปดูงานที่ผู้สูงอายุดินแดงและได้ทำโครงการวิจัยที่นั่นด้วยทุน CMB โดยประสานงานกับคณะเทคนิคการแพทย์ ดังนั้น ลำดับขั้นของการทำงานของท่านคือ การสอน ทำเอกสารคำสอน เขียนบทความวิชาการ หลังจากนั้นจะได้ประเด็นในการทำวิจัยในงานที่ทำ แล้วก็นำผลงานวิจัยไปต่อยอด แต่อย่าลืมว่าการทำงานวิจัยนั้นต้องมีกระบวนการหลายขั้นตอน หนึ่งในนั้นก็คือการนำเสนอ เราจะต้องนำผลงานไปนำเสนอในการประชุมวิชาการ อย่างกรณีโครงการผู้สูงอายุดินแดง ท่านได้ไปนำเสนอเป็น Oral Presentation ในการประชุม International Conference Nutrition ที่ปักกิ่ง นอกจากการทำงานวิจัยแล้ว การเขียนตำรา ก็จะควบคู่กันไปด้วย และยังสามารถเอาผลงานที่ทำวิจัยสอดแทรกไว้ในตำราที่เราเขียนเราก็จะได้ตำราที่มีคุณภาพอีกด้วย ในส่วนของการทำงาน รองศาสตราจารย์ ดร.วินัส มีความประทับใจมากมายหลังจากที่ได้เป็นครู เกิดความประทับใจตั้งแต่เริ่มต้นเมื่อสอนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อเด็กมาเข้าเรียนใหม่ๆ ต้องสอนเรื่องการฉีดยา แค่อัดเข็มนักศึกษาที่มีมือสั่นแล้ว เด็กบางคนก็ทำได้เพราะเคยดูแลผู้ป่วยที่อยู่ที่บ้านมาบ้าง บางคนทำไม่ได้เพราะเขาได้รับการเลี้ยงดูมาแตกต่างกัน ท่านต้องพยายามสอนพยายามช่วยจนเขาทำได้ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ท่านจะให้ความสนใจดูแลนักศึกษาอย่างเต็มที่ เพราะหากเขาปรับตัวได้เขาก็จะสามารถเรียนต่อไปได้แต่หากเขาไม่สามารถปรับตัวได้เขาก็อาจต้องเปลี่ยนสาขาไปเรียนในสาขาอื่น ในส่วนของการสอนเฉพาะทางที่อาจารย์ที่มีโอกาสได้เข้าไปสอนก็จะเป็นการสอนแบบมี Setting ซึ่ง Setting ที่มีคือโครงการผู้สูงอายุที่บางแค เมื่อท่านไปสอนก็ให้นักศึกษาไปลงพื้นที่จริงก็จะเกิดประโยชน์ เหมือนเป็นการบริการวิชาการไปในตัว การไปให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่นั้นจะเกิดประโยชน์มากเพราะเท่ากับได้ไปทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุในโครงการ ซึ่งผู้สูงอายุทุกคนชอบมาก และยังสามารถทำวิจัยใน Setting ด้วยก็ได้ เพราะแต่ละคนที่มีร่วมกิจกรรมมีประสบการณ์มากมาย หากเราพยายามดึงประสบการณ์ของเขามาใช้เพราะแต่ละคนสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้มากมาย เราอาจจะมีความรู้ทางด้านวิชาการมากแต่ในขณะเดียวกันอาจต้องเรียนรู้ประสบการณ์ในด้านการทำกิจกรรมจากเขาด้วยเช่นกัน การทำงานอีกส่วนหนึ่งของรองศาสตราจารย์ ดร.วินัส คือการสอนในระดับปริญญาโทซึ่งท่านมีความประทับใจเพราะจะเห็นได้ว่าบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง การเข้ามาเรียนเขามีเป้าหมายเพื่อจะไปเป็นอาจารย์ เขาจึงต้องพยายามค้นคว้าหาความรู้ให้มากที่สุด หากท่านมีสิ่งใดที่ช่วยได้อาจารย์จะช่วยอย่างเต็มที่ ข้อคิดประจำใจของท่านก็คือ เวลาทำงานต้องทำด้วยใจ การทำด้วยใจก็หมายถึงเรามีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น จะทำให้เรามีความสุขในการทำงาน ผลงานก็จะเกิด และความสุขก็จะเกิดขึ้นตามมา แล้วอย่าทำงานจนเพลิน ให้คิดถึงตัวเอง คิดถึงครอบครัว และเพื่อนที่เรารักด้วย ในช่วงท้าย รองศาสตราจารย์ ดร.วินัสได้ฝากข้อคิดไว้

ให้กับน้องๆ ว่า “งานความรู้ต่างๆ ที่ได้รับมาก็อยากถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์ด้วยการนำไปใช้จริง เมื่อสิ่งที้นำไปนั้นเกิดประโยชน์แก่สังคมไม่ว่าจะด้วยรูปแบบใดก็ตาม เราก็จะเกิดความภาคภูมิใจ ความรู้ที่มีถ้าได้นำไปใช้จริงจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเบื้องหน้าหรือเบื้องหลัง การปิดทองหลังพระเราเองจะรู้อยู่ แก่ใจว่าเราได้ทำอะไร จึงอยากฝากน้องๆ ว่าอย่าท้อถอยถึงแม้ว่าเราจะปิดทองหลังพระไม่มีใครเห็นแต่อย่างน้อยก็มีตัวเรารู้และเห็นว่าเราได้ทำอะไร ก็ขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ทุกคนได้นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมให้สมกับลายพระราชหัตถ์ของสมเด็จพระราชบิดาที่ได้พระราชทานไว้ให้กับมหาวิทยาลัยมหิดล”

ข้อคิด/ความรู้ที่ได้รับจากรองศาสตราจารย์ ดร.วินัส ลิขกุล:

- ก่อนจะสอนนักศึกษาควรค้นคว้าเตรียมตัวล่วงหน้า เขียนเอกสารคำสอน แล้วเก็บรวบรวมเอกสารคำสอนนำไปใช้แบบเวลาของผลงาน หรือนำมาเขียนตีพิมพ์เป็น Paper บทความวิชาการต่างๆ ได้
- ลำดับขั้นของการทำงาน คือ การสอน ทำเอกสารคำสอน เขียนบทความวิชาการ ทำวิจัย และเขียนตำรา
- เวลาทำงานก็ต้องทำด้วยใจ การทำด้วยใจก็หมายถึงเรามีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ก็จะทำให้เรามีความสุขในการทำงาน ผลงานก็จะเกิด และความสุขก็จะเกิดขึ้นตามมา
- งานความรู้ต่างๆ ที่ได้รับมาก็อยากถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์ด้วยการนำไปใช้จริง เมื่อสิ่งที้นำไปนั้นเกิดประโยชน์แก่สังคมไม่ว่าจะด้วยรูปแบบใดก็ตาม เราก็จะเกิดความภาคภูมิใจ ความรู้ที่มีถ้าได้นำไปใช้จริงจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเบื้องหน้าหรือเบื้องหลัง

ทั้ง 3 ท่าน มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ภาพรวมที่ออกมาชัดเจนว่าทั้ง 3 ท่านมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ไม่เคยทิ้งงานวิชาการ ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ภาควิชาการพยาบาลรากฐานมีแบบอย่างที่ดีในการทำงาน มีการถ่ายทอดจากพี่สู่น้องอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งเป็นการวางแผนไว้นานแล้วจึงทำให้ภาควิชาการพยาบาลรากฐานมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และทั้งสามท่านก็ยังยืนยันตรงกันว่าภารกิจหลัก 4 ด้านยังเป็นเรื่องสำคัญ เรื่องของวินัย การทำงานเป็นทีม ไม่ว่าจะงานจะหนักหรือยากแค่ไหน หากเราทำงานด้วยใจแล้วงานนั้นย่อมสำเร็จลุล่วงไปได้ พี่ๆ ต้องมีความเมตตา ใจดี ใจเย็น ค่อยๆ สอนน้อง ค่อยๆ สอนลูกศิษย์ ซึ่งตรงนี้ถือเป็นแบบอย่างที่ดีที่ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นหน่วยงานที่ร่มเย็นและเจริญก้าวหน้าไปพร้อมๆ กัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลย์ลดดา ฉันท์เรืองวนิชย์ กล่าวสรุปในช่วงท้าย

“ด้วยความดีประจักษ์เป็นหลักฐาน ปรากฏผลงานอย่างซื่อสัตย์มีไหลหลง
พัฒนาชาติคณะฯเราให้ยืนยง เกียรติดำรงก้องปรากฏภูมิวางวาย
ระยะทางจักเป็นเครื่องพิสูจน์มา วันเวลาบอกคุณค่าของคนได้
ผ่านร้อนเย็นอุปสรรคมากมาย ความดีงามที่สร้างไว้มีมิเสื่อม”

